

til de Vilkaar, som Mellemandelen har haft under denne Lov.

Maa jeg dernæst gøre et Par Bemærkninger angaaende det uheldige Forhold, som Kødloven medførte for Slagternes Vedkommende. Vanskeligheden for dem var nærmest den, at det, vi ved Kødlovens Behandling havde forudsat, nemlig at det Kød, der var Maksimalpris paa, som rationeredes ud til Befolkningen til en bestemt Pris, vilde blive prisangivende for hele den øvrige Kødsmængde, der forbruges her i Danmark, ikke slog til. Vi havde jo alle tænkt os et noget større Forbrug af Kreaturer, men vi mente, som sagt, at Slagterne ved et fornuftigt og ensartet Indkøb vilde være i Stand til at holde Priserne nede paa en saadan Højde, at Maksimalpriserne, der var beregnede efter de daværende Priser for levende Kreaturer og med en rimelig Avance til Slagterne, kunde bibeholdes og overholdes. Men det viste sig snart, at den større Efterspørgsel efter Kød tvang Slagterne til at overbyde hinanden paa Kvægtorvet og i Flæskehallen, og det er rigtigt, som det allerede er anført, at de Slagtere, hvis Kundekreds i det væsentlige forsynede sig paa Grundlag af deres Ret til rationeret Kød, var uheldigt stillede i Konkurrencen overfor de Slagtere, hvis Kundekreds nærmest bestod af Restaurationer og Kunder, der mest købte Kød, som ikke var rationeret. Det var umuligt at konkurrere med disse, der i Flæskehallen og paa Kvægtorvet var i Stand til at overbyde de andre og spænde dem ud af Konkurrencen, og det voldte Tab baade for Arbejdernes Kødforsyning og for andre, som havde en Kundekreds af den nævnte Art.

Naar det viste sig, at Slagterne ikke var i Stand til ved egen Hjælp at faa ensartede Kreaturpriser, maatte man finde en Form, hvorved denne Konkurrence fra enkelte Sider blev udelukket, og dette skete ved, at der kom Maksimalpris paa alt Kød; der er nu ikke nogen Konkurrence længere mellem Slagterne, fordi Prisen er ens. Saa snart vi fik Maksimalpris paa alt Kød, viste det sig ogsaa, at Kreaturpriserne blev lavere, idet de blev afstemt efter Kødpriserne.

Der er dog endnu et Forhold, som er truende for Slagterne. Det er, at Pøsemagerierne i Øjeblikket kan give en højere Pris for Kreaturerne, og jeg vil derfor henstille til den højtærede Indenrigsminister, at der træffes Forholdsregler for, at Pøsemagerier og Konservesfabrikker ikke faar Lov til at købe levende Kvæg paa

Kvægtorvet, men henvises til at købe i Flæskehallen og kun maa købe Kød i slagtet Tilstand.

Angaaende Prisstigningen og de Tal, jeg har nævnt med Hensyn til Kreaturerne, vil jeg gerne have Lov til at anføre følgende: Der er sagt af det ærede Medlem fra Sæby, at vi skulde gaa til en Ordning, hvorved vi kun fik Rabatmærker og fri Handel og fri Konkurrence og lod Eksportaftalerne med Udlandet angaaende Prisen være Regulatoren for Prisstigningen herhjemme. Det vilde være en meget daarlig Regulator, og jeg tror, at hvis man kunde faa dette høje Ting til at gaa med til en Lov af denne Art, vilde Virkningen deraf øjeblikkelig blive, at de Milioner, man da igennem Uger fra Statens Side anvendte til Rabatmærker for Kød, vilde medføre en Prisstigning, hvorimod man ingen Modvægt vilde have. Prisstigningen paa Kreaturer vilde udgøre et meget højere Beløb end det samlede Tilskud fra Statens Side. Det er Tilfældet allerede nu til Trods for, at den Maksimalpris paa det rationerede Kød, vi har haft, saa længe Loven har virket, dog har været hemmende for Prisstigningen og blandt andet ogsaa har virket i den Retning, at Mellemandlerne har haft saa haarde Vilkaar, at de erklærer at have haft Tab under disse Forhold. Helt anderledes vilde det blive, naar Konkurrencen blev fri, hvis Efterspørgselen blev forøget og Udbudet blev knapt. Jeg vil i denne Forbindelse gøre opmærksom paa følgende: Den Prisstigning, der er foranlediget med Hensyn til de Dyr, der ugentlig anvendes til Hjemmeforsyningen, bundfælder sig ogsaa og kommer til at virke paa samme Maade for de Mængder af Kreaturer, man eksporterer; thi det er Hjemmemarkedets Pris, det Aftræk, vi har herigennem for disse Varer, der i Grunden bestemmer Eksportprisen trods Aftaler med Udlandet. Jeg kan ikke undlade at gøre opmærksom paa Svingningen i Løbet af det sidste Aar paa dette Omraade. Medens man for et Aar siden, hvor Prisen for Kreaturer var lavere og Kvaliteten betydelig bedre end i Øjeblikket, fik 1,8 pCt. i Ekstraklassen, har vi nu over 80 pCt. i Ekstraklassen. Konkurrencen paa Hjemmemarkedet har altsaa bevirket en saa mild Klassificering, at de Dyr, der for et Aar siden overhovedet ikke kunde blive eksporteret, fordi deres Kvalitet var for ringe, nu gaar op i Ekstraklassen, der betinger en Pris af ikke 50, men 80 Øre pr. Pund levende Vægt. Derfor har jeg draget den Slutning, at